

Єднаймося в Просвіті!

Тільки Боюм
нам дарований поет
мі далеко так
залянутий вперд.
Павло Глазовий

№ 6 (268)
4 березня
2010 р.

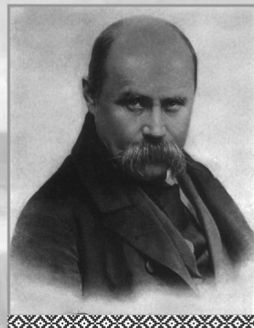
Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Гол. редактор – Богдан Вівчар * Редактор – Михайлина Боднар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзєбчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * Наші реквізити: Р/р 2600630015124 в Укрсоцбанку МФО 336019, код 04929075. * За зміст та достовірність інформації у рекламі відповідальність несе рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідальність несе автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

9 березня – 196 річниця з дня народження українського національного пророка ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Подивіться на рай тихий,
На свою країну,
Полюбіте щирим серцем
Велику руїну,
Розкуйтеся, братайтеся!
У чужому краю
Не шукайте, не питайте
Того, що немає
І на небі, а не тільки
На чужому полі.
В своїй хаті своя й правда,
І сила, і воля.

ШЕВЧЕНКІАНА У «ПРОСВІТІ»

10 березня 16.00
**«МН ЧУЄМО ТЕБЕ, КОБЗАРЮ,
КРИЗЬ СТОЛІТТЯ»**

Концерт, присвячений 196-й річниці
від дня народження Т. Шевченка,
за участю колективів та окремих
виконавців Івано-Франківського
музичного училища ім. Д. Січинського

11 березня 14.00

«БЕЗСМЕРТНА МУЗА КОБЗАРЯ»
Шану у вінок Шевченкові
складають учні Івано-Франківського
природничо-математичного ліцею

12 березня 15.00

«І ШЕВЧЕНКА ПОЛУМ'ЯНЕ СЛОВО НА СТОРОЖІ ВІЧНОСТІ СТОЙТЬ»
Звучать Шевченкові слова у виконанні вихованців
Центру дитячої та юнацької творчості

13 березня 16.00

Поетично-музична вистава **«ЛЮБИТЕСЯ, БРАТИ МОЇ...»**
Театр фольклору та видовищ й обласна організація «Жіноча громада»

14 березня 15.00

«ТАРАСЕ, ТВОЇ ДУМНІ І НАДІЇ НАЩАДКИ ЗБЕРЕЖУТЬ»
Концерт художніх колективів обласного Народного дому «Просвіта»
й Міського народного дому

17 березня 17.30

«НАМ ТРЕБА ТВОГО ГОЛОСУ, ТАРАСЕ!»
Літературно-музична композиція природничо-математичного ліцею

21 березня 15.00

«УКЛИ ТОБІ, КОБЗАРЮ!»
Про вічну Шевченкову славу співає народна чоловіча хорова капела
«Сурма» (керівник – Б. Волосянко)

У залі експонується тематична виставка учнів та студентів
навчальних закладів міста і просвітян краю.

ЗАХИСТІМО ПРАВО НАРОДУ!

ЗАЯВА

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА «ПРОСВІТА» ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка звертається до громадськості з закликом захистити віковічне право українського народу на рідну мову, об'єднатися перед загрозою зросійщення, роздержавлення та неокolonіалізму.

Ми віримо, що україноцентрична Україна переможе!

Намір упровадити в Україні другу державну мову – російську – Янукович задекларував ще під час виборчої кампанії. А що більше наближався кандидат регіоналів до президентської посади, то відвертішими ставали дії україноненависників. Нахабніють колесніченки, табанчики й інші подібні до них. Приклад подає їхній лідер, який хутко перейшов на розмовну російську. Характерним симптомом стало й ухвалення за кілька днів до другого туру рішення Конституційного суду України про скасування постанови уряду щодо обов'язковості державної мови в навчальних закладах. Тож наміри чергового витка зросійщення сумнівів не викликають.

Натомість вічними й аксіоматичними є такі основні засади творення України з єдиною державною українською мовою:

1. Двомовність України не є природним етнічно-суспільним явищем. Це наслідок понад трьохсотлітнього імперсько-російського терору щодо самої мови (близько 200 указів про її загальну і часткову заборони) – себто лінгвоцид, і винищення носіїв цієї мови – українського селянства голодом та інтелігенції – репресіями – себто геноцид. Цю історично критичну несправедливість треба негайно змінювати через всеохопні заходи протекціоністської політики держави щодо української мови.

2. Відповідно до світових стандартів Україна є моноетнічною державою, позаяк українці становлять 77,8 відсотків, хоч для цього досить 70 відсотків. Із цього випливає не лише їхнє абсолютне право на державність лише однієї мови – української, але й аксіома – точність цього факту.

3. Російськомовні українці – це здебільшого мимовільні жертви окупаційного московсько-радянського режиму, навернення яких можливе тільки у лоні питомої мови й культури. Натомість феномен національного самозапечення породжує злих і нечасних політичних геростратів.

4. Вагомим чинником української мовної політики є найбільша етнічна меншина України – росіяни (17,7 відсотка), із чого випливають два основні напрями державної діяльності: а) етнічні росіяни, як і представники всіх інших меншин, зобов'язані володіти державною українською мовою, як володіють державною російською башкири, татари, чуваші, мордва та інші народи Росії. Їхній спротив слід трактувати як загрозу українським інтересам; б) всі меншини, серед яких і російська, мають бути забезпечені правом реалізації своїх національних потреб, що не суперечать потребам титульної української нації і не загрожують цілісності та єдності держави.

5. Закликати громадян України не впадати в летаргічний космополітичний сон, бо можемо не прокинутися. Нація не народжується в стогоні, культура не з'являється в уламках історії. Мова – базова категорія нації. Нам треба бути непохитними патріотами, повноцінними громадянами, патріотами української мови, бо «мова – дім мого буття» (Гайдеггер).

19 лютого 2010 р., м. Київ

СЕСІЇ РАД

БАНДЕРА І УПА БОРОЛИСЬ ПРОТИ НАЦИЗМУ І КОМУНІЗМУ

Відбулась позачергова сесія Івано-Франківської обласної ради. Депутати ухвалили Звернення до Європейського Парламенту з приводу Резолюції щодо ситуації в Україні, ухваленої 25 лютого 2010 року.

Нагадаємо, що у витягу йдеться про те, що Європейський Парламент глибоко шкодує з приводу рішення колишнього Президента України Віктора Ющенка посмертно присвоїти звання Героя України Степанові Бандері, лідерові Організації Українських Націоналістів, яка співпрацювала з нацистською Німеччиною. Мовляв, європейський уряд сподівається, що нове українське керівництво перегляне такі рішення і зберігатиме відданість європейським цінностям.

Івано-Франківська обласна рада вважає, що Резолюція Європейського Парламенту в частині пункту, який стосується присвоєння Степанові Бандері звання Героя України ґрунтується на стереотипах, свідомо сформованих тоталітарним режимом СРСР з метою дискредитації українського національно-визвольного руху і не враховує сучасних історичних досліджень. ґрунтовним дослідженням діяльності ОУН і УПА займалась робоча група провідних істориків, сформована в Інституті історії України Національної академії наук України. Результатом її робо-

ти стали підсумкові праці, опубліковані для всенародного ознайомлення.

Крім того, у проєкті українського телебачення «Великі українці», який передбачав інтерактивне опитування громадян України щодо місця і ролі видатних державних, політичних, культурних та релігійних діячів у національній і світовій історії, Степан Бандера посів третє місце. Депутати вважають, що звинувачення Степана Бандери у колабораціонізмі не відповідає історичній правді, адже з початку липня 1941 року по жовтень 1944 року він був в'язнем гітлерівського концентраційного табору Заксенгаузен, а двох його братів закатували в таборі смерті Аушвіц-Біркенау. Ще дивнішими є подібні звинувачення на адресу одного з визначних борців проти нацизму й комунізму, на тлі того, що Рада Європи засудила злочини цих тоталітарних режимів.

Викликає подив, що Європарламент ставить під сумнів рішення Нюрнберзького процесу, на якому були названі злочинці та колабораціоністи й було визначено саме поняття «колабораціонізм». Ні Степан Бандера, ні очолювана ним Організація Українських Націоналістів, ні Українська Повстанська Армія не підпали під поняття «колабораціонізм», означене на Нюрнберзькому процесі.

Наш кор.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ «ГАЛИЦЬКУ ПРОСВІТУ»! Передплатний індекс 91083

І БУДЕ СИН, І БУДЕ МАТИ...

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРОРОК

У великі трагічні й переломні епохи Бог не залишає людину на поталу сатані, а посилає їй своїх пророків, апостолів, учителів і духовних провідників народу. Був Господь милостивий і до українського народу – послав йому національного пророка Тараса Шевченка. То було після скасування останньої Гетьманської держави у 1782 році. Український народ на всіх своїх землях перестав жити самостійним політичним життям. Його закріпачили й примушували забути свої історію, мову, традиції і служити чужим інтересам. Навіть на Лівобережній Україні, де нещодавно стояла Гетьманська держава, стан української нації був настільки катастрофічним, що здавалося, наче все національне гине й невдовзі перестане існувати.

Але з появою Т. Шевченка і його «Кобзаря», під впливом його ідей український народ почав розуміти своє становище й формувати соціальну свідомість в устремлінні до власної державності. У відсутності своєї незалежної держави український народ знаходив пояснення й причину всіх суспільних і особистих бід, а з її здобуттям пов'язував надії на краще життя, тому в 1917 році він створив свою українську державу – УНР. Але то був час, розбурханий більшовицькою революцією і їхньою брехнею, тому, щоб укріпити й захистити свою державу, потрібна була національна свідомість в українських селянських масах, а вона була послаблена тривалою неволею, і, хоч розбудити її була можливість, та не було кому. Лідери,

які очолили тодішнє стихійне прагнення народних мас України, до своєї державності, не мали справжньої любові до української держави. Вони не розуміли, до чого закликав Т. Шевченко, їхні голови були задурманені соціалістичними й інтернаціоналістичними ідеями, міцно зв'язані з російськими соціалістичними партіями. Для них соціалізм був дорожчий за Українську державу.

Ця соціалістична задурманеність лідерів української державності допомогла російським більшовикам окупувати Україну і через репресії та голодомори знекровити українську націю. Українські соціалісти розуміли Шевченка як бунтівника проти царського гніту. Вони не бачили в його творах того заповіту про «сім'ю вольну, нову» – сім'ю вільної української нації, де людина не є рабом «людської мудрості», яку так легко можна обдурити закликами й гаслами на бігбордах. Людина така не є рабом своїх плотських забаганок, щоб її можна було підкупити дочасними благами за продану совість. Дороговкаши Шевченка основані на глибокій вірі в Бога, на відвічних традиціях і правдивій історії українського народу.

Шевченко категорично відкинув той «соціалізм», який назвав «Мудрістю сучасних вогнів», у всіх сферах життя українського народу: в релігії, політиці, соціальному житті й моралі. Він у своїх творах проголосив, що без натхнення Бога «ніхто нічого не вдіє убогою головою»: «Пребезумний в серці скаже, що Бога немає, в беззаконії

мерзії, не творить благая». Шевченко у природний для себе як поета спосіб і в найдоступнішій для народу художній формі сформулював, розвинув та обґрунтував національну ідею українського народу, тобто на рівні поетичного узагальнення відтворив цілісну філософію національного буття українського народу. Він тим пробудив народ, дав йому вчення боротьби за свободу і вдихнув віру в перемогу – побудову своєї національної держави. А тим, що довели Україну до нинішнього національного та морально-духовного занепаду Т. Шевченко оголосив таку догану: «Не вам в мережаній лівреї, донощики і фарисеї, за правду пресвяту статі і за свободу. Розпинає, а не любить ви вчилися брата! О роде суетний, проклятий, коли ти видохлаєш? Коли діждемось Вашингтона з новим і праведним законом? А діждемось таки колись».

Геніальне пророче послання Т. Шевченка до нинішньої «демократії» в Україні говорять, що історія вже видала присуд її політичної смерті. Леся Українка звала тих «демократів» «рабами, невіниками продажними, без сорому і честі». І. Франко бачив у них «рабський мозок і рабське серце» і рабську волю. За заповіддю Шевченка Україні потрібна революція під знаком свободи – свободної людини у вільній нації, щоб замість здеморалізованого покоління – знов настав той час, коли «буде син, і буде мати (національна українська держава), і будуть люди на землі».

Степан ПРИЙМА

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО...

ПОСЛАНЕЦЬ ВІД БОГА

Моя Україна
Краси і недолі,
Багатих, родючих степів
Знущання і кривду
Зносила в неволі
Багато-багато віків.

Всі західні землі
І східні забрали
Поляки, угорці, Литва.
Південні, північні
Собі приєднали
Молдова, кримчани, Москва.

Знущань Україна
В неволі зазнала,
Моральних, духовних утрат.
Кричуща неправда
Народ роз'єднала
Від моря до синіх Карпат.

Народ ждав героя,
Щоб взявся за справу
І всіх громадян об'єднав.
За честь України,
За вільну державу
Всі сили народні підняв.

Борці сподівались,
Що вернеться воля:
Вогонь боротьби не ущух.
Колись пофортунить
Народові доля,
Бо в нього нескорений дух.

В гірке лихоліття
Розрухи, руїни,
Як зіронька ясна в імлі,
Посланець від Бога,
Пророк України,
З'явився на нашій землі.

Великий Шевченко
Обняв Україну
І словом її пробудив,
І мову народну,
Дзвінку, солов'їну,
Над світом підніс, відродив.

Вернув українцям
Духовну чарівність,
Подбав про культурний розвій,
Про нашу майбутню
З народами рівність
І славу в сім'ї світової.

В минуле заглянув
Шевченко для того,
Щоб виховат нації цвіт.
В історії нашій
Багато святого,
Чим може гордитися світ.

Старався підняти
Свідомість народу,
Що втратив державність свою,
Вернути нащадкам
Козацького роду
Звитягу лицарську в бою.

Безстрашність козацтва,
Республіку волі,
Никим не покорену Січ,
Яка укріплялась
У Дикому Полі
Не менше двох славних сторіч.

Минулась неволя,
Століття руїни,
Незгоди і вічні жалі.
Козацька слава
Степів України
Воскресла на рідній землі.

Не в інших країнах
Зоріє нам доля,
Ми – щастя свого ковалі.
У рідній країні
І сила, і воля,
На нашій багатій землі.

Ми знайдемо разом
Такі переваги,
На закид Панька Куліша,
Що здавна ми в світі
Народ без поваги,
Що наша збідніла душа.

Нам треба брататись
І вчитись, як треба,
Не ждати від когось добра.
І станемо сильні
При помочі неба,
Як води святого Дніпра.

Микола ДІЖЕВСЬКИЙ,

учитель-методист, відмінник народної освіти, с. Добровляни Калуського району

ІЗ ДАЛЕКИХ КРАЇВ...

Василь Мельникович (праворуч) на Олімпійських іграх у Ванкувері

ПОЄДНАВ МИСТЕЦТВО ЗІ СПОРТОМ

Вдруге Національний олімпійський комітет України запросив нашого земляка – керівника творчої майстерні «Млин» Василя Мельниковича (в народі – Гуцула-хулігана), – презентувати мистецтво України на XXI зимових Олімпійських іграх у Ванкувері (Канада), який був єдиним представником від мистецького олімпу.

В рамках роботи Українського дому у Ванкувері була налагоджена тісна співпраця Національного олімпійського комітету України, української громади Канади й представників мистецьких кіл України.

11 лютого відбулось урочисте відкриття Українського дому, 15-го – офіційний прийом президентом НОК України С. Бубкою

олімпійських делегацій міжнародного рівня, а 20 лютого був проведений олімпійський бал. У всіх цих заходах брав участь В. Мельникович, на прохання ж діаспори Канади були організовані два позапланові його концерти.

Співак дякує НОК України за сприяння в розвитку особистої творчості й можливості бути корисним нашій державі, зокрема, українському спорту. Нагадаємо, що вперше виконавець був запрошений на Олімпійські ігри, які проходили в Пекіні (Китай) 2008 року, звідси й зав'язалася співпраця співака з Національним олімпійським комітетом України.

Михайлина БОДНАР

ЮВІЛЕЇ

25 лютого відомий на Прикарпатті просвітянин Микола Лесюк зустрів своє 70-ліття. Його знають як завідувача кафедри слов'янських мов, багаторічного декана філологічного факультету Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, мовознавця й перекладача, заслуженого працівника освіти України. Від квітня 1989 до грудня 2009 року він незмінно був заступником, першим заступником голови обласного правління Товариства української мови ім. Т. Шевченка (згодом – товариства «Просвіта»).

СВІТ МИКОЛИ ЛЕСЮКА

Із мовою уродженець с. Ковалівка на Коломийщині Микола Лесюк пов'язав своє життя ще 1961 року, коли почав опановувати фах українського філолога в тодішньому Івано-Франківському педінституті ім. В. Стефаника. З 1967 р. за сумісництвом, а з 1975-го на штатній посаді працював на кафедрі української мови інституту. Близько дев'яти років (з 1983 року) Микола Петрович завідував цією кафедрою.

У 1975–1983 рр. він – заступник декана філологічного факультету, а в 1989–2004 роках – декан. За час його деканування цей факультет був одним із провідних в університеті, мав потужну художню самодіяльність.

У кінці 80-х – на початку 90-х років минулого століття кафедра української мови згаданого інституту відіграла визначну роль у піднесенні престижу української мови. М. Лесюк та інші викладачі цієї кафедри проводили курси української мови, які після надання їй у жовтні 1989 р. державного статусу організували на багатьох промислових підприємствах та в установах обласного центру.

З його ініціативи 1993 р. в університеті відкрили нову філологічну спеціальність – «Польська мова і література», яка має неабиякий попит серед абітурієнтів. За роки, що минули з того часу, очолювана М. Лесюком кафедра слов'янських мов встановила творчі, наукові та ділові зв'язки з низкою університетів Польщі – Варшавським, Ягеллонським, Гданським, Жешувським, Люблінським, Вармінсько-Мазурським, університетами в Гожуві Великопольському та Ополі, ім. кардинала С. Вишинського у Варшаві. Вона також уклала угоди про співпрацю з Вейгеровським об'єднанням кашубів, ліцеєм у м. Глубичці. Студенти-полоністи щороку мають можливість проходити мовну практику в багатьох із перелічених навчальних закладів. А тепер завдяки особистим зв'язкам завідувача кафедри домовлено про співпрацю з інститутом слов'янознавства Російської академії наук.

1996-го Миколу Петровича обрали на посаду професора, завідувача кафедри слов'янських мов, він очолює її й донині. 2004 р. у Прикарпатському університеті створили інститут філології, що об'єднав усі філологічні спеціальності (українська, англійська, польська, німецька, французька, російська, китайська мови). Першим його директором упродовж двох років був М. Лесюк.

Уже три десятиліття Микола Петрович провадить активну наукову діяльність. Має в своєму добробку понад 260 наукових праць. Його публікації та виступи в пресі спрямовані на утвердження державного статусу і збереження чистоти української мови. Статті М. Лесюка публікували в наукових виданнях

не лише України, а й Польщі, Чехії, Білорусі, Росії. 1993-го Микола Лесюк спільно з Ярославом Вакалюком у видавництві «Вища школа» випустив у світ навчальний посібник з української мови для університетів, 2004 р. – книжку «Доля моєї мови», що мала значний громадський резонанс в Україні (тут зібрано статті про функціонування української мови в умовах перманентних заборон, тривалої експансії окупаційних режимів російської, а потім радянської імперії), та посібник «Українська мова. На допомогу вступникам». 2005-го видав підручник

самовчитель української мови для поляків, на який у сусідній країні великий попит. Через три роки – монографію «Мовний світ сучасного галицького села», де охарактеризована говірка рідної Ковалівки, зібрані фразеологізми й паремії, записані від матері та інших жителів села, подані зразки місцевого мовлення. Нині М. Лесюк досліджує історію становлення української літературної мови в Галичині.

На окрему згадку заслуговують, так би мовити, просвітянські сторінки біографії М. Лесюка. Людина активної громадянської позиції, він був делегатом установчої конференції Товариства української мови ім. Тараса Шевченка в Києві 11 лютого 1989 р., одним із організаторів проведеної через два місяці, 15 квітня, установчої конференції обласної організації цього товариства, автором першого її статуту. На початку 90-х років минулого століття М. Лесюк виступав у багатьох трудових і навчальних колективах краю з лекціями про те, яких тяжких випробувань упродовж століть зазнавала українська мова, про теперішню історичну необхідність її присутності в усіх сферах життя нашого суспільства. А ще М. Лесюк співав у чоловічій хорівій капелі «Червона калина». Цей аматорський колектив із просвітницькою метою і, додам, з великим успіхом їздив у східні області України. Там під час концертів Микола Петрович, який був і членом Народного руху України, знову ж таки виступав з промовами політичного характеру.

Обирали просвітянина-науковця депутатом обласної ради першого і третього демократичних скликань (обидва рази очолював її постійну комісію з питань освіти, науки та культури), членом президії ради. За вагомих внесок у справу українського відродження, багаторічну сумлінну працю та з нагоди 140-річчя «Просвіти» він отримав подяку Прем'єр-міністра України. М. Лесюк нагороджений медаллю «Будівничий України», має чимало грамот Міністерства освіти і науки України, Центрального правління товариства «Просвіта», обласної адміністрації та обласної ради, Івано-Франківської єпархії УГКЦ. Плідну наукову й культурно-громадську діяльність Миколи Петровича щодо піднесення престижу української мови відзначили, присудивши йому в 1996 р. премію ім. Марійки Підгірянки, встановлену обласною організацією Товариства української мови ім. Т. Шевченка «Просвіта». За книжку «Доля моєї мови» в 2004-му його удостоїли міської премії ім. І. Франка.

З цієї розповіді, сподіваюся, читач зрозумів, де бере свій початок глибока повага до Миколи Лесюка в просвітян, інтелігенції краю, вчителів шкіл, викладачів університету, а особливо студентів.

Петро АРСЕНИЧ

**Обласне правління ВУТ «Просвіта»
сердечно віншує свого колегу з рубіжною віковою віхою,
зичить ювілярові козацького здоров'я і невичерпної
творчої наснаги, бути й надалі таким же активним
у громадсько-політичному житті краю.
Многая і благая Вам літ, пане Миколо!**

ЗУСТРІЧІ

РОЗМОВА, ЩО ЄДНАЄ

У Витвицькій середній школі І–ІІІ ступенів на запрошення директора школи Ігоря Сойка відбулася цікава зустріч із нашим відомим земляком, головою Івано-Франківської обласної «Просвіти» ім. Т. Шевченка Степаном Волковецьким. На зустрічі були присутні педагогічний колектив та учні старших класів.

Присутні дякували Степанові Васильовичу, який свого часу як голова облдержадміністрації сприяв будівництву школи в рідному селі. Гість розповів про себе, про роботу, яку виконував в області, Верховній Раді, коли був послом у Грузії й Азербайджані. В задушевній розмові учні й учителі широко сприймали напутні слова щодо виховання національної свідомості, відродження національних традицій і звичаїв. Були згадані й видатні люди села, громадські діячі, просвітяни, всі, хто боровся за незалежність України, а це: Зеновій Красівський, Михайло Волковецький, Степан Витвицький, отець Дерлиця, Фелікс Щасни Сельський, колишній директор школи Данило Бекеш та багато інших.

Розповідалося про те, що Витвиця завжди була культурним і високоосвіченим селом, з якого

вийшло багато освічених людей, професорів, докторів та кандидатів наук, відомих як в Україні, так і за її межами. Це уже згадуваний поет і дисидент Зеновій Красівський (йому у Витвиці спорудили пам'ятник), Володимир Витвицький, Степан Волковецький, Дмитро Юсип, Орест Красівський, Мирослав Янишівський, Ярослав Монташевич та багато інших.

Степан Волковецький дав учням настанови про те, як знайти своє місце в житті, розповів про те, як поважав і продовжувати добрі просвітянські традиції Витвиці, закликав їх бути активними членами «Просвіти».

Присутні широко дякували Степанові Васильовичу за цікаву і змістовну зустріч. Вона була першою в планах дирекції школи та «Просвіти» села Витвиця з циклу як добитися успіху в житті. А це має особливе значення для молодого покоління. Постійна праця над собою, служіння людям, національній ідеї та українським традиціям – такі основні штрихи виступу Степана Волковецького.

Мар'ян КРАСІВСЬКИЙ,
голова осередку «Просвіти»
с. Витвиця Долинського району

ПОСТАТІ

ПЕДАГОГ І МОВОЗНАВЦЬ

23 лютого минуло 120 років від дня народження мовознавця і педагога, дійсного члена НТШ, автора низки шкільних підручників з української мови Костя Кисілевського.

Професор д-р Кость Кисілевський – відомий дослідник у галузі української діалектології, лексики, дидактики й методики навчання української мови в середніх і початкових школах в Україні та на еміграції.

Він народився на Прикарпатті – в селі Рошнів Тлумацького району в багатодітній сім'ї місцевого священика. Закінчив сільську, а згодом міську школу Станиславова, навчався у гімназії, закінчивши її у 1908 р. Далі – студії на філософському факультеті Віденського та Ляйпцизького університетів, дослідження слов'янських рукописів у архівах Відня і Львова. Докторську дисертацію на тему «Про мовні прикмети староукраїнських пам'яток XI–XIV ст.», написану німецькою мовою, захистив при Віденському університеті в липні 1912 р. Проходив військову службу в Австрії, був стрільцем УГА.

Багато років Кость Кисілевський працював учителем гімназій у Станиславові, Городку біля Львова, в українській семінарії в Рогатині, викладав українську мову в польському «Педагогіюмі», в педагогічному інституті та університеті ім. І. Франка у Львові.

Перебуваючи у вимушеній еміграції, вже у 1945 р. в надзвичайних умовах табірному житті для переміщених осіб організував у м. Байрот (Баварія) українську гімназію, був її управителем. Згодом як професор УВУ (Українського Вільного Університету) в Мюнхені викладав мову з діалектами й методику навчання мови.

Переїхавши до США, організував школу українознавства у Нью-Йорку та Ньюарку, де викладав українську мову.

Як член Міжпарохіальної літургійної комісії під проводом Верховного Архієпископа і Кардинала Йосипа Сліпого разом з високими духовними достоїнствами й відомими мовознавцями професорами докторами Пантелеймоном Ковалем, Василем Мициком, Ярославом Рудницьким, Михайлом Соневицьким здійснював переклад церковних книг (апостольських читань на неділі, празники і т. д.) на українську мову.

Кость Кисілевський був членом НТШ від 1914 р., від 1932 р. – дійсним членом цього товариства. Він видав понад 50 серйозних наукових праць, серед них – «Словничок української мови» (Станиславів, 1927) «Українсько-польський і польсько-український словник» (разом із професором д-ром Є. Грицаком), «Правописний словник української мови» (Львів, 1934), «Правописний словник тяжких до написання слів» (з 27 тисячами слів), «Українська мова» (Мюнхен, 1948), «Короткий курс української мови» (Видання заочних курсів українознавства УВУ, Мюнхен, 1957).

Своїми працями з української діалектології професор Кисілевський зайняв помітне місце в науці як один із чільних українських діалектологів. Він цікавився також історичним питанням української мови, досліджуючи давні українські пам'ятки (його монографія – «Кодекс Ганкенштайна – староукраїнська пам'ятка» (Записки НТШ, т. 161, Нью-Йорк–Париж, 1953).

Невсипуща праця в різних галузях українознавства не могла приглушити біль вимушеної розлуки з Україною. Свою тугу за рідною землею професор виливав у численних листах до сестри (мoeї матері). Кожен із них був довершеним літературним твором.

Змінити щось було неможливо. Чужа американська земля прийняла в свої холодні обійми великого українця 20 вересня 1974 р.

Хай ці рядки про видатного вченого й патріота ляжуть скромною польовою квіткою на його могилу.

Зиновій ПОПЕНЮК,
учитель-пенсіонер, с-ще Печеніжин

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

ЩИРО, ВІД ДУШІ

У нашій бібліотеці поет і журналіст Василь Рябий – частий гість. То він бере участь у популяризації творів українських письменників, то очолює журі конкурсу на найкращого юного читача. А цього разу він презентував свою нову книжку віршів «Чубата вощина».

На зустріч з автором учителька Любов Антонюк привела учнів Коломийської ЗОШ № 4. Відбулося щире спілкування. Діти дізналися, що в творчому доробку письменника є ще дитячі збірки «Світлофор і мухомор. Куля з Ліверпуля. Омелюх і капелюх», «Нототон». Та нова книжка особлива тим, що в ній вміщені колоритні, наповнені сонцем, вірші, які до вподоби юним читачам, тож вони захоплено їх декламували.

А ще школярі розпитали автора «Чубатої вощини» про його дитинство, яке минуло в селі під Коломиєю і на околиці міста. Він навчався у школах № 3 і № 2, разом з відомим поетом Василем Герасим'юком відвідували засідання літоб'єднання «Коломийка».

Василь Рябий – сьогоднішнє мітне в українській літературі ім'я, і те, що він пише твори для дітей – особлива грань його таланту. У «Чубатій вощині» знайшли місце ліричні рядки, пересмішки і скороомовки, які автор назвав римованками. Ось вони: «Писанка з неба», «Вишитий храм», «Словосхован-

ки», «Щасливий лошачок», «Дрім і сон» та інші поетичні перлинки, одну з яких зачитую повністю. Називається вірш «Узориста нитка»:

Постелила тихо тета
На траву свою верету
І взялася вишивати
Нитков крученув Карпати:
Потічки, стежки крутезні,
Плин смерек і едельвейси,
Полонини, хор овець,
Сонце, хмари, вітерець,
Бджоли, роси, лет орла,
Ватру, шеліт джерела...
І така ця нитка довга –
Від травинки аж до Бога.
Джміль-бронзар летить до нас
І чита узори час.

Працьовитий, мов бджола, поет подарував читачам радість «Чубатої вощини». Залишилося сказати, що вона оформлена фрагментами робіт художниці Емілії Бережницької, редактор видання – заслужений працівник освіти України, голова «Просвіти» району Василь Глаголюк.

Ганна МІКЛОВДА, працівниця
Коломийської бібліотеки № 3 для дітей

ТАЛАНТИ

У РОЗКРИЛІ ПІСНІ І МУЗИКИ

Завтра член Національної ліги композиторів України, авторка понад 200 пісенних творів Світлана Михайлівна Гричко (Гап'як) відзначатиме свій сонячний ювілей.

Ще навчаючись у музичному училищі ім. Д. Січинського Світлана показала не тільки свій дар як чудової піаністки, але й неперевершеного аранжувальника і композитора. Саме тому вона пройшла відбір до знаменитого ансамблю «Смерічка». Тут доля дала їй можливість співпрацювати з Назарієм Яремчуком, Павлом Дворським, Левком Дутківським, Віктором Мордовим, виступати у численних концертах.

Не тільки як співачка (вчительки вокалу були Божена Антоневич, Христина Михайлюк, Галина Стасько), а й як композитор торувала шлях в музичний світ, вдосконалювала свої знання, закінчивши інститут культури. В Івано-Франківську вона працювала в ансамблях «Ватра», «Беркут», в об-

ласній філармонії, концертмейстером в оркестрі дитячої та юнацької творчості, УТОСі, займалася з дітьми в студії «Дивосвіт», нині вона – музичний керівник у Центрі культури і дозвілля Національного технічного університету нафти і газу, де працює з обдарованою молоддю, пише пісні.

Пісні Світлани Михайлівни опубліковані в багатьох збірниках, розташовані на електронних носіях, їх виконують молоді й народні артисти, а вихованці пані Світлани зайняли гідне місце серед виконавців України та інших держав й одержали високі звання.

Наберусь сміливості й скажу, що кращого вчителя естрадного співу з умінням навчити, розвинути голос і допомогти самовдосконалюватись у нашому місті немає. А ще у композиторки є надзвичайна риса – окрилювати своїх вихованців. Вона творчо, натхненно співпрацює з авторами й виконавцями, має чудові плоди, які приносять людям радість.

Любов ХУДИК

ВЕЛИКІ УКРАЇНЦІ

ВЧЕНИЙ І ПРОСВІТИТЕЛЬ

Минуло 165 років від дня народження Івана Пулюя, ім'я якого в роки панування в Україні різних окупантів замовчувалося. Оскільки Україна століттями була позбавлена власної державності, то всі здобутки українського народу в духовній сфері, науці й культурі привласнювались іншими народами, серед яких доводилося жити й працювати талановитим українським громадянам.

Неповний аналіз енциклопедичних, періодичних та інших видань свідчить, що лише в XIX–XX століттях тисячі синів та доньок України здобули за кордоном гідне поцінування своєї праці для розвитку культури та науки в інших країнах, а їхні досягнення приписувались тим державам, на території яких вони працювали.

Серед них – один із найвизначніших фізиків Австро-Угорщини, філософ і патріот України Іван Пулюй, який народився 2 лютого 1845 року в містечку Гримайлів Скалатського повіту на Тернопільщині. Батьки майбутнього вченого вже в шестирічному віці віддали його до школи. Він швидко опанував граматику рідної мови, а згодом латинський і готичний шрифти. Любив читати твори українсь-

ких письменників, особливо захоплювався поезією Т. Г. Шевченка.

У 1856 р. він вступив до класичної гімназії в Тернополі, де брав участь у діяльності таємної молодіжної організації «Громада». Закінчив гімназію у 1864 р. з відзнакою і, вирушивши пішки до Відня, вступив на теологічний факультет Віденського університету. У 1869 р. записався на слухання лекцій на фізико-математичній кафедрі. Після закінчення університету в 1873 р. одразу став працювати в ньому асистентом експериментальної фізики й викладачем кафедри фізики, механіки та математики Військово-морської академії у м. Фіюме (нині – Рієка в Хорватії). Восени 1875 р. він виїздить до Страсбурґа, де вступає на філософський факультет університету за спеціальністю фізика (електромеханіка). Через 2 роки Іван Пулюй з відзнакою захистив дисертацію і в 1877 р. одержав ступінь доктора філософії за спеціальністю «фізика». Він повертається до Відня, де працює приват-доцентом фізико-математичної кафедри, а також асистентом лабораторії австрійського фізика Лянге і технічним консультантом промислової електротехнічної фірми «Ганц». У 1884 р. ректорат

ДО ДЖЕРЕЛ

БІЛЬ І ТУГА,
РАДІСТЬ
І СЛЮЗА НА
БІЛІМ ПОЛОТНІ

Вишивка – це своєрідна візитівка кожної галицької родини, адже у вишивках закладена любов до рідної землі, відчуття краси, гармонії, кольору.

У центрі ПТО № 1 нашого міста відбулася зустріч учнів групи кравців-вишивальниць зі знайомими на Прикарпатті майстринями вишивки Наталією Синицею та Марією Турчин.

Ще до приїзду гостей учні та їхня наставниця, майстер Марія Коростенська, підготували для огляду свої роботи, які викликали в запрошених зацікавлення. Адже Марія Василівна не тільки вчителька швейної справи та вишивки, але й має дар творення:

Чорними і червоними нитками
Стеляться на білім полотні
Вишиті умілими руками
Хрестики життя – веселі і сумні

Почуття сплітаються віночком,
Барвами відлунюють в душі,
Українським вишитим узором
Стеляться на білім полотні.
Великий асортимент вишивок
представили Наталія Синиця і Марія Турчин.

Пані Наталя поділилася з учнями досвідом, як з допомогою вишивки можна зробити привабливими палітурки будь-якої книжки й виразити вишивкою ідею, думки твору. При цьому продемонструвала біля десятка книг у вишитій оправі. Показала зразки вишивок та моделі одягу з вишивкою, як сучасних, так і давніх (кінця XIX початку XX ст.).

Пані Марія привезла з собою понад три десятки вишитих у різні часи платів, блуз і сорочок зі своєї багаточислої колекції. Привернула увагу учнів до розмаїття вишивок Опілля, Покуття, Бойківщини, Гуцульщини нашої області та окремих районів Тернопільщини, зокрема, Борщівського, Бучацького, Бережанського та Заліщицького. Наголосила на методиках виконання різних вишивок.

На зустрічі й огляді представлених матеріалів було багато викладачів, майстрів нашого закладу, які побачили, як варто берегти і власноручно продовжувати у вишивках український дух, нашу історію, наше мистецтво.

Богдан СУШЕВСЬКИЙ,
вчитель-методист ЦПТО № 1

Німецької політехніки у Празі запрошив Івана Пулюя очолити кафедру фізики. В 1879–1890 рр. учений став ректором цієї школи, а в 1902 р. – деканом першого в Європі електротехнічного факультету.

«Професор Іван Пулюй був не тільки найвизначнішим фізиком Австро-Угорщини. Він належав до тих, хто в другій половині XIX ст. на початку XX ст. формував світ», – писав про талановитого українця професор Вільгельм Форманн.

Микола ЖИБАК,
учитель фізики, секретар Коломийського
міськрайонного товариства
«Просвіта» ім. Т. Шевченка

(Далі буде)

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО

Члени первинного місцевого осередку товариства «Просвіта» села Бортники, що на Тлумаччині, щиро вітають голову Тлумачського РО ВУТ «Просвіта»

Талину ДЗЮБУ

з днем народження і з почесною нагородою – медаллю «Будівничий України» за творчі здобутки на ниві розбудови Української держави.

Талино Василівно, бажаємо Вам здоров'я, добра, творчих злетів і щедрих обжинків на просвітянській ниві.

* * *

Катедральний хор «Благовіст», настоятель катедри вітають з ювілеєм

Анну КОЗОРґС,

регента церковного хору «Благовіст», активну просвітянку, свідому українку, педагога, фахівця високої музичної культури, учасницю багатьох просвітянських і церковних заходів.

Бажаємо Вам, пані Анно, особистого щастя, здоров'я, многа літ і успішної розбудови Української держави.

ЗАДЛЯ РОЗВОЮ КРАЮ

Щороку обласне об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка оголошує конкурс на здобуття премії ім. Марійки Підгірянки. Цьогоріч ми теж не відходитимемо від традицій і чекаємо на учасників конкурсу, результати якого будуть підбиті 15 квітня.

Конкурс проводиться в чотирьох номінаціях: література, публіцистика, мистецтво, а також – за активну просвітянську роботу.

Отже, чекаємо на вас, літератори, митці, публіцисти, художники. Звертатимемо увагу на вашу участь у просвітянській роботі. Адже право рекомендувати вас матимуть правління районних, міських та обласного об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка. Не забудьте додати стислу анотацію, довідку про автора, витяг із протоколу первинного осередку «Просвіти»!

Чекаємо на ваші роботи до 5 квітня.

Нагадуємо, що роботи приймаються тільки за 2009 рік.

КОНКУРСИ

ПАЛІТРА УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА

Всеукраїнський дитячий конкурс патріотичного плаката і малюнка «Палітра українського слова» започаткований і проводиться Всеукраїнським товариством «Просвіта» ім. Т. Шевченка за сприяння Національної спілки художників України.

Щорічно він проходить з 1 лютого до 1 травня.

До участі в конкурсі запрошуються діти віком від 6 до 17 років. Художніми роботами діти розкривають своє

бачення українського слова в кольорах, за допомогою пензля, олівця та інших засобів.

Роботи виконуються на папері формату А-3, А-4 будь-якою з технік, стиль виконання довільний. Це може бути ілюстрація до будь-якого твору української літератури, пейзаж, казкові та літературні герої, чи будь-що інше, в чому, на думку дитини, вона бачить Україну та рідну мову.

На звороті слід вказати: ім'я, прізвище;

дата народження; повна домашня адреса (індекс), телефон; навчальний заклад, студія; художній керівник.

Роботи оцінюються за трьома віковими категоріями:

I – діти 6–10 років, II – діти 11–14 років, III – діти 14–17 років.

Роботи надсилає на адресу: ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, вул. М. Грушевського, 18, м. Івано-Франківськ, 76000.

СЕРЦЕМ ДО ВЕЛИКОГО СЕРЦЯ

ПОЛОЖЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ФЕСТИВАЛЮ-КОНКУРСУ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ «ШЕВЧЕНКО В МОЄМУ СЕРЦІ»

Всеукраїнський фестиваль-конкурс дітей та молоді «Шевченко в моєму серці» заснований благодійною організацією «Шевченківський фонд – XXI століття» та Всеукраїнським товариством «Просвіта» ім. Т. Шевченка, за сприяння Міністерства культури і туризму України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Національних творчих спілок, благодійної організації «Міжнародний інститут театру» (Український центр).

У фестивалі-конкурсі беруть участь учні ліцеїв та шкіл України, слухачі шкіл мистецтв, студенти училищ, культурно-мистецьких, мистецьких та гуманітарних вищих шкіл України, інших країн світу, представники української діаспори.

Порядок виступів учасників встановлюється жеребкуванням. Конкурсні виступи проводяться публічно.

Вікове обмеження учасників фестивалю-конкурсу – 21 рік. Учасники фестивалю-конкурсу розподіляються на дві вікові групи.

Перша: з 8 до 14 років.

Друга: з 15 до 21 року.

Програма фестивалю:

У рамках фестивалю-конкурсу проводяться:

літературний конкурс – має на меті визначити найкращий художній твір у номінаціях «поетика» і «проза» за шевченківською тематикою, пов'язаною з біографією поета, творчістю, місцями проживання й перебування, впливом особистості й творів Т. Г. Шевченка на його сучасників і сьогодення, заходами із вшанування пам'яті великого Кобзаря;

художній конкурс – на найкращий малюнок, картину за творами Тараса Шевченка;

конкурс народного мистецтва;

музичний конкурс – на написання тексту та музики пісні про Шевченка, написання музики на поезії Т. Г. Шевченка, виконання власних музичних творів за Шевченком та про Т. Г. Шевченка;

конкурс читців – на найкраще художнє читання творів Тараса Шевченка;

конкурс істориків-краєзнавців – на розробку маршрутів і здійснення екскурсій, походів по Шевченківських місцях із поданням звіту (обсяг

тексту не перевищує 3 сторінок з поданням фото-, аудіо- та відеоілюстрацій), найкращу дослідницьку, інформаційно-пізнавальну працю (стаття, розвідка, репортаж, альбом, відеофільм тощо);

театральний конкурс – на найкращу виставу дитячих та юнацьких драматичних колективів за творами або інсценізаціями творів Т. Г. Шевченка або про Т. Г. Шевченка;

Твори й роботи, а також заявки на конкурси читців і театральний надсилаються до 20 березня 2010 року за адресами:

художній конкурс та конкурс народного мистецтва – Національна спілка майстрів народного мистецтва, вул. Рейтерська, 27 а, м. Київ, 01034. Тел. 278-56-25;

конкурс істориків-краєзнавців та літературний конкурс – ВУТ «Просвіта» ім. Тараса Шевченка, вул. Хрещатик, 10 б, м. Київ, 01001. Тел. 279-52-97;

музичний конкурс та конкурс читців – Національний університет «Києво-Могилянська академія», вул. Волоська, 8/5, м. Київ; Міжнародний інститут театру, корпус 5, кімн. 213. Тел. 425-15-36.

До участі в конкурсі запрошуємо учнів і студентів та всіх зацікавлених осіб. Творча робота повинна мати назву, містити інформацію про її автора – його ім'я і прізвище – та керівника (якщо такий є), адресу, навчальний заклад, телефон.

Бажано, щоб у представлених матеріалах були: оригінальність і самостійність досліджень; власна думка і чітко виражена позиція автора; наукова новизна; мовно-стилістичний рівень; практичне значення та художнє оформлення.

Подані матеріали не повинні перевищувати 10 друкованих сторінок. Найкращі роботи будуть відзначені товариством «Просвіта», прізвища авторів – оприлюднені в пресі.

Термін подання робіт – до 30 травня 2010 року за адресою: НД «Просвіта», вул. М. Грушевського, 18, тел. (03422) 2-57-91, (0342) 75-05-86 (відповідальний секретар).

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ!..

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА березень

1 БЕРЕЗНЯ

70 років від дня відкриття першого на Прикарпатті вишу – педагогічного інституту (нині – Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника) (1940).

4 БЕРЕЗНЯ

140 років від дня народження Теодора Вовчака (1870–1920), актора, диригента міського хору при Станіславському товаристві «Просвіта».

100 років від дня народження Наталки Андрусів (1910), оперної співачки, яка з 1947 року проживає у США, уродженки м. Косів.

5 БЕРЕЗНЯ

150 років від дня народження Ярослава Окуневського (1860–1929), громадського діяча, письменника, лікаря (деякий час працював у Городенці), дійсного члена НТШ, просвітнього діяча, мецената городенківської «Просвіти».

100 років від дня народження Дениса Іванцева (1910–2003), українського художника, уродженця с. Делева Тлумачького району.

60 років з дня загибелі головнокомандувача УПА Романа Шухевича (1907–1950).

6 БЕРЕЗНЯ

80 років від дня народження Павла Добрянського (1930), івано-франківського письменника-гумориста.

75 років від дня народження Богдана Рубчака (1935), поета української діаспори, професора Ілінойського університету (США), уродженця м. Калуш.

65 років від заснування обласного театру ляльок імені Марійки Підгірянки (1945).

7 БЕРЕЗНЯ

70 років від дня народження Богдана Ступарика (1940–2002), відомого педагога, вченого, доктора педагогічних наук, автора досліджень з історії педагогіки Галичини.

8 БЕРЕЗНЯ

110 років від дня народження Софії Федорцевої (1900–1988), актриси, народної артистки України, уродженки с. Помонята Рогатинського району.

50 років від дня народження Ольги Слоньовської (1960), української поетеси, викладача Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, авторки поетичних збірок «Гілочка глоду», «Гердани», «Соната для коханого», «Джонконда», підручників з української літератури, уродженки с. Ценява Коломийського району.

9 БЕРЕЗНЯ

День народження Тараса Шевченка (1814–1861), великого українського поета, мислителя, художника.

130 років від дня народження Василя Сімовича (1880–1944), українського мовознавця й громадського діяча, який навчався у Станіславській гімназії.

10 БЕРЕЗНЯ

90 років від дня народження Василя Грималюка (прізвище – Моур) (1920–1998), скрипаля, автора творів «Вічарська дума», «Гірська фантазія», уродженця с. Зелена Верховинського району.

70 років від дня народження Михайла Рудковського (1940), відповідального секретаря ОО ВУТ «Просвіта», лауреата премії ім. Марійки Підгірянки, члена Національної спілки журналістів України.

13 БЕРЕЗНЯ

100 років від дня народження Наталії Березинської-Шухевич (1910–2002), громадсько-культурної діячки, учасниці національно-визвольної боротьби ОУН–УПА, дружини Романа Шухевича, уродженки с. Лецівка нині Долинського району.

100 років від дня народження Володимира Прокоповича (1910–1980), лікаря, громадського діяча, уродженця с. Юнашків Рогатинського району.

50 років від дня народження Юрія Андруховича (1960), івано-франківського поета, прозаїка, літературознавця, автора романів «Рекреації», «Дванадцять обручів», «Таємниця», «Диявол ховається у сирі» та ін.

15 БЕРЕЗНЯ

75 років від дня народження Романа Коритка (1935), львівського письменника, уродженця с. Черче Рогатинського району.

18 БЕРЕЗНЯ

130 років від дня народження Романа Дудинського (1880–1920), сотника, а згодом отамана УСС, команданта Коша УСС у Станіславові (1919), команданта Другої Коломийської бригади УГА.

95 років від дня народження Володимира Гординського (1915–1994), біохіміка, доктора біохімії, уродженця с. Підбережжя Долинського району.

19 БЕРЕЗНЯ

115 років від дня народження Гриця Голинського (1895–1941), командира Гуцульського куреня УГА (1918–1919), в'язня концтабору Береза Картузька.

22 БЕРЕЗНЯ

115 років від дня народження Марії Сабат-Свірської (1895–1983), оперної співачки (сопрано) й педагога, уродженки с. Помонята Рогатинського району.

Підготував Петро АРСЕНИЧ
(Далі буде)

ІСТОРІЯ І «ПРОСВІТА» – IX-й ТУР

Івано-Франківське міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка запрошує до участі в конкурсі творчих робіт «Високим обов'язком покликані» в номінаціях: публіцистика, проза, поезія, малюнок, фотографія (в т. ч. родовід у світлинах).

Мета конкурсу: висвітлення просвітницької та сподвижницької діяльності відомих просвітян і видатних діячів нашого краю в минулому і тепер в ім'я розбудови Української держави.

Завдання конкурсу:

1. Зацікавити діяльністю товариства.
2. Залучити молодь до пошукової пізнавальної і дослідницької роботи.